

Thieu Khang Đại Sư - Liên Tông Ngũ Tổ

Thieu Khang đại sư họ Châu, người đời nhà Đường, ở vùng núi Tiên Đô xứ Tấn Vân. Từ buổi sơ sanh, ngài im lặng không nói. Năm bảy tuổi nhân lễ trai hội, ngài theo mẹ vào chùa lạy Phật. Bà chỉ tượng Phật hỏi đùa rằng: "Con có biết đó là ai chăng?" Ngài bỗng ứng tiếng đáp: "Đức Bổn Sư Thích Ca Mâu Ni Thế Tôn!" Biết con mình có duyên lành với Phật pháp, cha mẹ ngài liền cho đi xuất gia. Căn cơ linh mẫn, đến mười lăm tuổi ngài đã thông suốt được năm bộ kinh.

Niên hiệu Trinh Nguơn năm đầu, Đại Sư đến viếng chùa Bạch Mã ở Lạc Dương. Thấy chỗ để sách trong đại điện phóng quang, ngài lại tìm xem, thì ánh sáng ấy phát xuất từ tập văn Tây Phương Hóa Đạo của Thiện Đạo Hòa thượng, ngài liền khẩn rằng: "Nếu tôi có nhân duyên với Tịnh Độ, nguyện tập văn này phóng quang một lần nữa!" Vừa dứt lời, ánh sáng lại càng chiếu ra rực rỡ, trong ấy ẩn hiện hình dạng các hóa Bồ Tát, Ngài chấp tay nói: "Kiếp đá có thể mòn, nguyện này thề không dời đổi!"

Nhân đó, Đại Sư đến Trường An chiêm lễ, di tượng của Nhị Tổ bỗng bay lên, bảo ngài rằng: "Ông nên y theo lời dạy của ta mà phổ độ chúng sanh, ngày kia công thành, sẽ sanh về Cực Lạc!" Đi ngang qua Giang Lăng, ngài gặp

một sư cụ bảo: "Ông muốn hoằng hóa nên sang xứ Tân Định, cơ duyên ở nơi đó!" Nói xong bỗng biến mất.

Sau thời gian ấy, Đại Sư đến Tân Định, thấy người xứ này chưa biết niệm Phật là gì. Dùng phương tiện, ban sơ ngài quyên tiền dẫn dụ trẻ con niệm Phật. Nếu đứa nào niệm Phật được một câu; ngài liền thưởng cho một đồng tiền. Như thế hơn một năm, rồi không cần thưởng tiền, chúng nó cũng niệm. Tập quán dần quen, về sau lúc gặp Đại Sư khi ở trong nhà hay đi chơi ngoài đường, chúng cũng vẫn niệm. Từ đó, nam nữ, già trẻ hễ thấy ngài, đều niệm: "A Di Đà Phật!" Nhân sự việc này, dân chúng vùng ấy lần lượt phát tâm thờ cúng niệm Phật rất nhiều.

Thấy cơ duyên đã có phần thuần thực, Đại Sư thành lập Tịnh Độ đạo tràng ở Ô Long Sơn, xây đàn tam cấp. Cứ đến ngày trai, thiện nam tín nữ đều họp nơi đó để niệm Phật nghe pháp. Thường thường số người họp có trên ba ngàn. Mỗi khi thăng tòa, ngài chấp tay to tiếng niệm Phật thì đại chúng ở dưới đều xướng niệm hòa theo. Có lúc Đại Sư xưng một câu Phật hiệu, hội chúng thấy một đức Phật từ miệng ngài bay ra. Niệm đến mười câu, trăm, ngàn câu đều có mười, trăm, ngàn vị Phật bay ra, liên tiếp như râu chuối. Đại Sư bảo: "Quý vị đã được thấy Phật, chắc chắn đều sẽ vãng sanh" Mọi người nghe nói đều có cảm niệm vui mừng, an ủi.

Năm Trịnh Nguơn thứ hai mươi mốt, vào tháng 10, Đại Sư họp hết hàng đạo tục đến dặn bảo rằng: "Các vị nên phát tâm chán lìa cõi Ta Bà ác trước, ưa thích miền Tịnh Độ an vui mà cố gắng tu hành tinh tấn. Giờ phút này ai thấy được quang minh của ta, kẻ ấy mới thật là hàng đệ tử". Nói xong, ngài phóng vài tia sáng lạ đẹp dài, rồi ngồi yên lặng mà tịch.

Đại chúng xây tháp ngài ở Đài Nham, tôn hiệu là Đài Nham Pháp Sư.

NGŨ TỐ THIẾU KHƯƠNG ĐẠI SƯ

Trích ở những bộ:
“**Tổng Cao Tăng Truyện**”
“**Lạc Ban Văn Loại**”

Thiếu Khương Đại Sư, họ Châu, người Tiên Đô. Lúc bé, cầm từ khi sanh. Năm bảy tuổi, ngài theo mẹ vào chùa Linh Sơn lễ Phật. Mẹ chỉ Phật mà hỏi đùa: “Con biết ai đó không?”.

Ngài bỗng đáp rằng: “Thích Ca Mâu Ni Phật”.

Biết là có duyên lành với Phật pháp, cha mẹ ngài bèn cho ngài xuất gia

Nhà Đường, năm Trinh Ngươn thứ nhứt, ngài viếng chùa Bạch mã ở Lạc Dương. Thấy chỗ cất kinh sách trong điện có ánh sáng xẹt ra, ngài tìm xem, thời ánh sáng ấy phát ra từ tập văn “Tây Phương hóa đạo” của nhị Tổ “Thiện Đạo Đại Sư”. Ngài vái rằng: “Nếu tôi có duyên với Tịnh Độ, nguyện tập văn này lại phóng quang minh”. Ngài vừa nguyện dứt lời, tập văn ấy liền chiếu sáng, trong ánh sáng dạn dạn có Hóa Bồ Tát. Ngài nói: “Kiếp thạch có thể mòn, chớ chí nguyện tôi quyết không dời đổi”.

Rồi ngài đến Trường An lễ di tượng của nhị Tổ “Thiện Đạo Đại Sư”. Khi đương lễ, tượng của Tổ bỗng bay lên hư không lại có tiếng bảo ngài rằng: “Ông y theo lời dạy của ta mà phổ độ chúng sanh, ngày sau công đức thành tựu sẽ sanh về Cực Lạc”.

Ngài đến Giang Lăng gặp một sư cụ bảo: “Ông muốn truyền đạo thời nên đến Tân Định, cơ duyên ở đó”. Dứt lời, sư cụ bỗng biến mất.

Ngài đến Tân Định thấy người xứ ấy chưa ai biết niệm Phật là gì. Ngài quỳ tiền rồi dụ các trẻ nhỏ niệm Phật. Lúc đầu, các trẻ niệm một câu Phật thời ngài thưởng một tiền. Sau lần lần mười câu thưởng một tiền. Ít lâu không cần thưởng tiền chúng nó cũng niệm. Trước thời có mặt ngài chúng mới niệm. Sau rồi chỗ nào và lúc nào chúng nó cũng vẫn niệm. Chúng niệm Phật nơi đường, chúng niệm Phật trong nhà. Hơn một năm sau, cả xứ Tân Định, mọi người đều biết niệm Phật, và phàm nam nữ già trẻ hễ thấy ngài liền niệm “A Di Đà Phật”. Người người tay lần chuỗi miêng lẩm bầm, tiếng niệm Phật vang khắp các nơi.

Ngài bèn lập Tịnh Độ Đạo Tràng ở Ô Long Sơn, xây đàn tam cấp. Cứ đến ngày trai, các Thiện tín nam nữ đều họp nơi đó để niệm Phật và nghe

pháp. Thường số người họp trên ba nghìn. Ngài ngồi trên tòa cao, to tiếng xưng hiệu Phật rồi đại chúng đồng hòa theo. Ngài xưng một câu, thời đại chúng thấy một đức Phật nhỏ từ trong miệng ngài mà ra, mười câu là mười Phật, nối liền nhau như xâu chuỗi. Ngài bảo đại chúng: “Quý vị đã được thấy Phật, chắc chắn sẽ được vãng sanh”. Mọi người đều mừng lắm.

Năm Trinh Ngươn thứ 21, tháng mười ngài họp hết kẻ Tăng người tục lại rồi dặn rằng: “**Với thế giới ác trước này, mọi người nên nhàm chán; với Cực Lạc tịnh độ kia, nên hết lòng tăng tấn.** Giờ này ai thấy được quang minh của ta, thời thiệt là đệ tử của ta”.

Nói xong, ngài sè tay phóng ra vài tia sáng đẹp dài, rồi ngồi yên mà tịch. Đại chúng xây tháp ngài ở Đài Nham, hiệu là **Đài Nham Pháp Sư**.